

[H. C. Hansen.]

rørende afgifter og skatter, som her er fremsat, og som i dag skal behandles.

Må jeg have lov til indledningsvis at sige, at jeg erindrer ikke fra min tid som medlem af dette høje ting, at en forhandling om den samlede skatte- og afgiftspolitik må finde sted under sådanne vilkår, som det sker i dag. Forslagene her er meget sent fremsat, og de har ikke været ledsaget her i tinget af en almindelig redegørelse for den finanspolitik og den økonomiske politik i det hele taget, som regeringen agter at lægge op til for det nye skatteårs vedkommende. Der er gjort en enkelt bemærkning af den højtærede finansminister ved udskrivningslovens første behandling, hvor ministeren udtalte, at der også i det kommende år efter regeringens opfattelse skulle føres en overbudgetteringspolitik. Denne udtalelse er af den højtærede fiskeriminister forstærket op i en udtalelse i bladet „Vestkysten“ for den 18. marts, hvori ministeren citerer finansministerens udtalelse og tilføjer — jeg beder om tilladelse til enkelte citater —:

„Altså en betydelig overbudgetteringspolitik vil være et hovedpunkt i regeringens skattepolitik.“

Den højtærede finansminister har ved forskellige lejligheder antydnet en udgiftsforøgelse for staten i det nye skatteår på omkring 400 mill. kr. Det må være rimeligt at spørge, hvorledes synspunkterne om overbudgetteringspolitikken og forventningen om de 400 mill. kr.s udgiftsforøgelse er repræsenteret i den serie forslag, som nu er fremsat. Det er uægtelig et spørgsmål, som man uden videre må stille, når rigsdagen i dag står overfor at skulle tage stilling til de skatte- og afgiftsforslag, som skal danne en væsentlig del af grundlaget for statens finanser i det kommende år.

Mit parti er ikke i den situation, at vi kan udtale nogen kompliment for regeringens oplæg, og det kan ikke nægtes, at den, som vi synes, planløshed, der herigennem er kommet til udtryk, både vil vanskeliggøre de forhandlinger, der skal finde sted, og samtidig må vække forundring ude i landet. Jeg har set, at denne forundring ikke blot er kommet til udtryk fra socialdemokratisk side; den er også kommet til udtryk i f. eks. den ledende artikel i det konservative blad „Aarhus Stiftstidende“ for 22. marts. I denne artikel skriver det konservative blad:

„Regeringen er ikke helt uden skyld i, at det er gået så galt. Dens oplæg til kriseforhandlingerne har mindet lidt vel meget om prøveballoner, der hurtigt

kunne hales ned igen, hvis de kom ud for hård blæst. Det styrker ikke en regerings anseelse, når den først meddeler, at grænsen for betaling af værnescat skal sættes ned fra en skattepligtig indkomst på 8 000 kr. til 6 000 kr., men dagen efter fremsætter lovforslag om bibeholdelse af den hidtidige grænse.“

Denne betragtning stammer altså ikke fra et regeringen fjerntstående blad, men fra en af den konservatives presses mest fremstående aviser.

Jeg skal ikke opholde mig længe ved bundgrænsen for værnescatten, men det må naturligvis forbløffe alle politisk interesserede her i landet, at den højtærede fiskeriminister i en udtalelse, som ganske tydeligt er direkte afskrevet af ministeren, og som fremtrådte i bladet „Vestkysten“, for kort tid siden har sagt, at grænsen for værnescatten vil blive foreslået nedsat fra 8 000 kr. til 6 000 kr. Vi lægger ikke skjul på, at en sådan deklaration efter vor opfattelse kun kunne betragtes som en udfordring, eftersom vi fra mit partis side — jeg selv har også gjort det allerede for længe siden — har sagt, at vi ikke ville medvirke til noget sådant. Og regeringen ved jo på forhånd, at værnescatten skal gennemføres her i det høje ting af regeringspartierne og socialdemokratiet; mig bekendt vil ingen af de tre andre partier yde nogen medvirkning. Hvilken klogskab der så ligger i den højtærede fiskeriministers udtalelse, når den dagen efter desavoueres ved fremsættelsen af et hastigt ændret regeringsforslag, må jo blive et anliggende, som regeringen selv kan debattere.

Vi er altså ude af stand til ved denne lejlighed at tage stilling i sammenhæng til regeringens finanspolitik. Det må derfor være et anliggende, som nærmere bør behandles i de udvalg, der bliver nedsat, medmindre der da fremkommer sådanne udtalelser ved forhandlingerne her i salen, at en større klarhed kan tilvejebringes. Jeg har lyst til med et par spørgsmål at bidrage til om muligt at tilvejebringe en noget større klarhed end den, der i øjeblikket foreligger over regeringens hensigter.

For det kommende skatteår er der allerede ved loven af 25. november 1950 tilvejebragt hjemmel til udskrivning af en værnescat også for skatteåret 1952—53, og det foreliggende forslag om værnescat tilsigter først og fremmest at forøge den påtænkte udskrivning. Jeg skal straks sige, at mit parti i princippet kan tilslutte sig dette, både ved at man udskriver værnescatten for hele skatteåret, og ved at man samtidig forhøjer